

5. Az ötödik jogalap azon alapul, hogy a nemzetközi és egyéb rendelkezésekről szóló 2010. évi adótörvény 371ID. szakasza szerinti 75 %-os mentességet igazolja az adórendszer jellege és általános szerkezete.
6. A hatodik jogalap azon alapul, hogy a nemzetközi és egyéb rendelkezésekről szóló 2010. évi adótörvény 371IE. szakasza szerinti „kamatmegfelelési” adómentességet igazolja az adórendszer jellege és általános szerkezete.
7. A hetedik jogalap azon alapul, hogy a nemzetközi és egyéb rendelkezésekről szóló, 2010. évi egyesült királysági adótörvény 9A. részének 9. fejezetében foglalt mentességek feltételeit teljesítő EKV-kra mint kategóriára kivetett adóteher sértené a felpereseknek az EUMSZ 49. cikkben biztosított letelepedési szabadságát.
8. A nyolcadik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság a 75 %-os mentességgel és a rögzített aránnyal kapcsolatban nyilvánvaló mérlegelési, illetve értékelési hibát követett el.
9. A kilencedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság határozata nem felel meg a hátrányos megkülönböztetés tilalma, illetve az egyenlőség általános uniós jogi elvének.
10. A tizedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, amikor analógia útján alkalmazta az (EU) 2016/1164 tanácsi irányelv⁽¹⁾ rendelkezéseit, illetve indokolatlanul támaszkodott az említett irányelvre, amely időbeli hatályánál fogva nem alkalmazandó.
11. A tizenegyedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésének alkalmazásakor tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott határozat (176) preambulumbekzdésében megállapította, hogy létezik egy kedvezményezett kategória (a felpereseket is beleértve), és hogy a felperesek támogatásban részesültek, amelyet a megtámadott határozat 2. cikkének (1) bekezdése értelmében vissza kell téríttetni.

⁽¹⁾ A belső piac működését közvetlenül érintő adókikerülési gyakorlatok elleni szabályok megállapításáról szóló, 2016. július 12-i (EU) 2016/1164 tanácsi irányelv (HL 2016. L 193., 1. o.; helyesbítés: HL 2018. L 48., 44. o.).

2019. július 4-én benyújtott kereset — AstraZeneca és társai kontra Bizottság

(T-476/19. sz. ügy)

(2019/C 312/20)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperesek: AstraZeneca plc (Cambridge, Egyesült Királyság), AstraZeneca Treasury Ltd (Cambridge) és AstraZeneca Intermediate Holdings Ltd (Cambridge) (képviselők: J. Lesar solicitor és K. Beal QC)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:

— semmisítse meg az EKT csoportfinanszírozási mentességgel kapcsolatban az Egyesült Királyság által végrehajtott SA.44896 állami támogatásról szóló, 2019. április 2-i C(2019) 2526 final bizottsági határozatot;

— az alperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetük alátámasztása érdekében a felperesek kilenc jogalapra hivatkoznak.

1. Az első jogalap azon alapul, hogy a Bizottság az adórendszer elemzésére szolgáló referenciakeret megválasztásakor tévesen alkalmazta az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdést, és/vagy nyilvánvaló mérlegelési, illetve értékelési hibát követett el. A Bizottságnak az Egyesült Királyság társaságiadó-rendszerét kellett volna referenciakeretként figyelembe vennie, és nem csupán magát az ellenőrzött külföldi társaságokra (EKT) vonatkozó szabályozást.
2. A második jogalap azon alapul, hogy a Bizottság az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésének alkalmazása során tévesen alkalmazta a jogot, és/vagy nyilvánvaló mérlegelési, illetve értékelési hibát követett el, amikor az EKT-szabályozás elemzésekor hibás megközelítést követett. A Bizottság a megtámadott határozat (124)–(126) preambulumbekkezdésében tévesen tekintette úgy, hogy az egyesült királysági Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (a nemzetközi és egyéb rendelkezésekről szóló 2010. évi adótörvény) 9A. részének 9. fejezetében foglalt rendelkezések eltérnek az említett törvény 5. fejezetében foglalt általános adórendekezdésektől.
3. A harmadik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésének alkalmazásakor tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott határozat (127)–(151) preambulumbekkezdésében megállapította, hogy a szelektivitás kritériuma teljesül, mivel ténybeli és jogi szempontból hasonló helyzetben lévő vállalkozások eltérő bánásmódban részesülnek.
4. A negyedik jogalap azon alapul, hogy a nemzetközi és egyéb rendelkezésekről szóló 2010. évi adótörvény 371ID. szakasza szerinti 75 %-os mentességet igazolja az adórendszer jellege és általános szerkezete.
5. Az ötödik jogalap azon alapul, hogy a nemzetközi és egyéb rendelkezésekről szóló, 2010. évi egyesült királysági adótörvény 9A. részének 9. fejezetében foglalt mentességek feltételeit teljesítő EKV-kra mint kategóriára kivetett adóteher sértené a felpereseknek az EUMSZ 49. cikkben biztosított letelepedési szabadságát.
6. A hatodik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság a 75 %-os mentességgel és a rögzített aránnyal kapcsolatban nyilvánvaló mérlegelési, illetve értékelési hibát követett el.
7. A hetedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság határozata nem felel meg a hátrányos megkülönböztetés tilalma, illetve az egyenlőség általános uniós jogi elvének.
8. A nyolcadik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, amikor analógia útján alkalmazta az (EU) 2016/1164 tanácsi irányelv⁽¹⁾ rendelkezéseit, illetve indokolatlanul támaszkodott az említett irányelvre, amely időbeli hatályánál fogva nem alkalmazandó.
9. A kilencedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésének alkalmazásakor tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott határozat (176) preambulumbekkezdésében megállapította, hogy létezik egy kedvezményezett kategória (a felpereseket is beleértve), és hogy a felperesek támogatásban részesültek, amelyet a megtámadott határozat 2. cikkének (1) bekezdése értelmében vissza kell térítenni.

⁽¹⁾ A belső piac működését közvetlenül érintő adóikiterülesi gyakorlatok elleni szabályok megállapításáról szóló, 2016. július 12-i (EU) 2016/1164 tanácsi irányelv (HL 2016. L 193., 1. o.; helyesbítés: HL 2018. L 48., 44. o.).